

dás is elévült, elfelejtődött. Ha sokáig tart így, az újabb nemzedék azt se tudja, hogy vajon mi is lehetett az a téglá ...

1932. november 12., szombat, 6. old.

Pesti utca

Az utcán menet minduntalan megüti fülünket a következő mondás:

– Te, én abban a boltban rettentő olcsón kapok mindent. Félingyen. Ha kell valami, csak szólj nekem.

Ezt olyan gyakran halljuk, hogy azt kell hinnünk, Budapesten mindenki csak rettentő olcsón, félingyen kap.

Titok, hogy kik azok, akik rendes áron vásárolnak. Talán nincsenek is ilyenek.

•

Öregúr sétálgat kisleány unokájával a déli Belvárosban. Mindenkinek sietős a dolga. Boltokból, hivatalokból özönlének a felnőttek, iskolából a diákok. Csak ők nem sietnek. Egymás kezét fogva szépen andalognak. Most elfáradtak. A másik szabadon levő kezükben, az öregúr is, a kisleány is egy-egy összecukható vászonszéket visz. A kisleány kicsit, az öregúr nagyobbat. A Váci utca keskeny gyalogjárójának kellős közepén fölállítják a széket, és letelepszenek pihenni. Mindenki mosolyogva kerüli ki őket.

•

Este nyolc óra tájban tömegesen ácsorognak az emberek a villamosmegálló előtt. Az eső is szitál. Mindenki türelmetlen. A villamos nem jön. Egyesek már oly izgatottan járkálnak föl s alá, mint a tigris a ketrecben.

Egyik várakozó hölgy megsokallja a dolgot, s int egy arra kószáló gépkocsinak.

A kocsi megáll, a kocsis már nyitja is az ajtót. Ebben a pillanatban két másik ismeretlen nő fut a kocsihoz, s mindkettő egyszerre mondja:

– Engedje meg, nagyságos asszonyom, hogy beszálljak. Ismerem önt látásból. A szemközti házban lakunk. Megosztjuk a kocsiköltséget.

Mindhárman beszállnak. A kocsi elindul.

A többiek, egyre többen, még mindig várják a villamost.

– Hiába, a nőkben van gyakorlati érzék – jegyzi meg elismerően egy öregúr. – Sok mindent jobban csinálnak, mint mi.

•

Fényes délben, hatalmas bérház előtt megáll egy gépkocsi. Fiatal férfi száll ki belőle, kiemel valami lepedőbe burkolt alakot, s míg erszényéből pénzt vesz elő és fizet, a gyalogjáróra állítja. Most a lepedő lecsúszik, a járókelők közül néhányan fölsikoltanak.

Egy emberi csontváz vigyorog az utca közepén.

Fiatal orvos költözött új lakásba, s magával vitte a csontvázát.

Egy percre a nappali világosságban megjelent az utcán a kísértet, gyermeki félelmeink rémképe: a halál. Az emberek fázósan összeborzongtak. Pár pillanatra elhallgattak.

-i.

1932. november 13., vasárnap, 11. old.

Pesti utca

Egyik jeles, emberismerő orvostanárunkról beszélük ezt az esetet.

Volt egy betege, szenvedélyes orvosjáró.

Minden alkalommal újabb és újabb panaszokkal fordult hozzá. Sorra meggyanúsította valamennyi szervét furcsábbnál-furcsább betegségekkel.

A tanár több ízben alaposan, lelkiismeretesen megvizsgálta, sohase talált nála semmit.